

بررسی کیفیت آب زیرزمینی دشت زنجان از نظر استانداردهای شرب با استفاده از رویکرد زمین‌آمار

فاطمه عینلو*: دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه تهران، کرج، ایران

علی معافی رابری: دانشجوی دکتری آبخیزداری، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

آرش ملکیان: استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

رضا قضاوی: دانشیار دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان، کاشان، ایران

محسن محسنی ساروی: استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

وصول: ۱۳۹۴/۷/۲ پذیرش: ۱۳۹۴/۳/۱۹، صص ۱۶-۱

چکیده

در بررسی تغییرات مکانی پارامترهای کیفی آب‌های زیرزمینی برای شناخت وضعیت کیفی آبخوان، منابع آلووده‌کننده و تعیین مناسب‌ترین راهکارهای مدیریتی، روش‌های زمین‌آماری و GIS ابزار مفیدی هستند. در این پژوهش، توزیع پارامترهایی pH، TH، TDS، EC، TEC، (RBF)، تخمین‌گر موضعی (GPI)، تخمین‌گر عالم (LPI) و روش کریجینگ معمولی (OK) در نرم‌افزار ArcGIS بر اساس نمونه‌های آب زیرزمینی ۳۴ حلقه چاه ارزیابی و نقشه‌های پراکنش مکانی هر کدام تهیه شد. پس از بررسی واریogram و مشخص شدن مکانی بودن تغییرات پارامترها، اقدام به میان‌یابی پارامترها شد و با استفاده از روش اعتبارسنجی متقابل (CV) و ریشه دوم میانگین مربعات خطأ (RMSE)، بهترین مدل ارزیابی با کمترین مقدار انتخاب شد. نتایج نشان داد، پارامترهای pH و EC با استفاده از روش عکس فاصله و پارامترهای TH، TDS با استفاده از روش تخمین‌گر توابع شعاعی کمترین مقدار RMSE را داشته‌اند و برای تهیه نقشه توزیع مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی از این روش‌ها استفاده شد. با توجه به استاندارد آب آشامیدنی سازمان بهداشت جهانی و نقشه‌های بهدست آمده از زمین‌آمار، پارامتر pH در کل دشت برای شرب بدون محدودیت است و مقدار پارامتر EC در چهارچاه والايش، دیزاج‌آباد، زنجان و مهتر در جنوب شرقی، مرکز و شمال غربی دشت محدودیت دارد که ناشی از فعالیت‌های کشاورزی در این منطقه است. مقدار پارامتر TDS بجز شمال شرقی در کل دشت دارای محدودیت زیاد از نظر مصرف شرب است. در تعداد کمی از چاههای دشت مقدار TH بدون محدودیت است و مقادیر این پارامتر در دشت زنجان از نظر شرب محدودیت ایجاد می‌کند و از نظر سختی، آب کلیه چاههای در طبقه سخت و خیلی سخت طبقه‌بندی می‌شوند. به نظر می‌رسد، دلیل روند کاهش کیفیت آب زیرزمینی برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی و حفر چاههای غیرمجاز و گسترش فعالیت‌های صنعتی است.

واژه‌های کلیدی: تغییرات مکانی، زمین‌آمار، دشت زنجان، کیفیت آب زیرزمینی، میانگین مربعات خطأ

مقدمه

از علم آمار کاربردی است که قادر به ارائه مجموعه وسیعی از تخمینگرهای آماری به منظور برآورده خصوصیت موردنظر در مکانی که نمونه‌برداری نشده با استفاده از اطلاعات به دست آمده از نقاط نمونه‌برداری شده است. با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی می‌توان مقادیر عظیمی از داده‌ها را با سرعت زیاد و هزینهٔ بسیار کم، نگهداری و بازیابی کرد. همچنین استفاده از GIS^۲، امکان تحلیل‌های زمین‌آماری را برای کاربر فراهم می‌کند (Ahmadi و صدق‌آمیز^۳، ۲۰۰۸). این ابزار با تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی پارامترهای کیفی، کمک شایانی به تصمیم‌گیری در فرآیندهای مدیریت کمیت و کیفیت منابع آب زیرزمینی می‌کنند. در این راستا در داخل و خارج از کشور مطالعات گوناگونی در مورد کاربرد روش‌های میانیابی در مطالعه آب‌های زیرزمینی انجام گرفته است.

لی و همکاران^۴ (۲۰۰۳)، نتایج بهتری را از روش عکس فاصله در مقایسه با روش‌های دیگر در سئول کره جنوبی برای نقشه‌بندی مواد آلی و نیترات با توجه به معیار میانگین مجازور خطأ به عنوان معیار مقایسه به دست آورده‌ند. آندراده و استیگتر^۵ (۲۰۰۹) به بررسی آلودگی آب‌های زیرزمینی به نیترات و علفکش‌ها در رودخانه موندگو در مرکز پرتغال با استفاده از روش‌های زمین‌آماری پرداختند. آنها بر کارایی نقشه احتمال آلودگی نیترات بالاتر از مقدار استانداردهای بین‌المللی با روش کریجینگ شاخص تأکید دارند.

آب از نظر کمی فراوان‌ترین مادهٔ کره زمین است، اما آب با کیفیت مناسب برای مصارف شرب و کشاورزی بسیار محدود است. با افزایش جمعیت و گسترش شهرنشینی، پیشرفت فناوری و تخلیهٔ بی‌رویه پساب و فاضلاب‌های خانگی، صنعتی و کشاورزی به منابع و ذخایر آبی موجود، امکان استفاده از آنها، روز به روز محدودتر و در مقابل، تقاضا برای استفاده از آنها بیشتر می‌شود (قبادی، ۱۳۸۹). امروزه در بیشتر نقاط جهان، آب زیرزمینی برای تأمین آب شیرین از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. در کشور ایران و کشورهایی که آب و هوایی مشابه کشورمان دارند، آب‌های زیرزمینی مهم‌ترین منابع آب مورد استفاده در کشاورزی و شرب هستند (شعبانی، ۱۳۸۷). افزایش جمعیت و در نتیجه آن، افزایش بهره‌برداری از این منابع ارزشمند باعث شده است، نه تنها کمیت منابع آب زیرزمینی کاهش یابد، بلکه کیفیت این منابع نیز رو کاهش شود. مهم‌ترین مشکلی که امروزه آب‌های زیرزمینی را تهدید می‌کند، آلوده شدن آنهاست. یکی از مهم‌ترین نکات در کترول و پیشگیری از آلودگی، شناسایی عوامل و منابع آلودگی، مناطق بحرانی آلوده شده و همچنین جهت حرکت آلودگی است، تا بتوان به کمک این اطلاعات، گام‌های مؤثری در جهت حفظ و بالابردن کیفیت آب زیرزمینی انجام داد (عسکری، ۱۳۸۸). برای رسیدن به این مهم، پایش و بررسی کیفیت منابع آب زیرزمینی کاری سخت و هزینه‌بر است و استفاده از روش‌های ارزان و در دسترس مثل زمین‌آمار را می‌طلبد. زمین‌آمار^۱ شاخه‌ای

²⁻ Geographic Information System

³⁻ Ahmadi and Sedghamiz

⁴⁻ Lee et al

⁵⁻ Andrade and Stigter

¹⁻ Geostatistic

شدند. طاهری تیزو و همکاران^{۱۱} (۲۰۱۴)، در بررسی تغییرات مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی دشت زرین آباد زنجان، با استفاده از روش‌های کوکریجینگ^{۱۲}، کریجینگ و روش عکس فاصله به این نتیجه رسیدند که روش کوکریجینگ مطلوب‌ترین روش برای مطالعه توزیع مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی است. ملکی گنادیشی و رهنما (۱۳۸۷)، در بررسی کیفیت آب زیرزمینی دشت زرند از منظر شرب با استفاده از تکنیک‌های زمین‌آماری، بعد از طبقه‌بندی کلیه پارامترهای کیفی آب دریافتند، در برخی مناطق، آب در حد استاندارد شرب نیست و برای تأمین آب آشامیدنی نیاز به تصفیه آب یا انتقال از سایر مناطق است. شعبانی (۱۳۸۷)، در بررسی مناسب‌ترین روش زمین‌آماری برای تهیه نقشه تغییرات pH و TDS آب‌های زیرزمینی دشت ارسنجان به این نتیجه رسید که روش‌های زمین‌آماری ساده و معمولی نسبت به روش‌های معین، برتری داشته‌اند. عسکری و همکاران (۱۳۸۸)، با تحلیل‌های RBF زمین‌آماری در دشت قزوین نشان دادند، روش نسبت به دیگر روش‌های درون‌یابی، نتایج بهتری نشان می‌دهد. رستمی و همکاران (۱۳۹۰)، در شهر مشهد نشان دادند، یون سولفات با استفاده از روش تخمین‌گر موضعی، کمترین مقدار RMSE را دارد و برای تهیه نقشه توزیع مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی از این روش استفاده شد. صاحب‌جلال و همکاران (۱۳۹۰)، به‌منظور پهنه‌بندی خصوصیات کیفی آب

دلبری و همکاران^۱ (۲۰۱۳) به بررسی تغییرات مکانی و زمانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی با استفاده از روش‌های زمین‌آمار در شهر شیراز پرداختند و برای میان‌یابی و تهیه نقشه‌های پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی از روش کریجینگ^۲ استفاده کردند. کومار و همکاران^۳ (۲۰۱۳)، به بررسی و آنالیز تغییرپذیری مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی در پروداتور هند اقدام کردند. تکنیک‌های ژئواستاتیکی مثل IDW^۴، RBF^۵ و کریجینگ برای تولید نقشه‌ها استفاده شد و پارامترهای فیزیکوشیمیایی مثل H⁺, TH^۶, pH^۷, Ca⁺², Mg⁺², F⁻, Cl⁻ و قلیاییت به صورت سیستماتیک ارزیابی و رفتار آماری آنها تحلیل شد. آدھیکاری و همکاران^۷ (۲۰۱۴)، در بررسی تغییرات سطح آب زیرزمینی در منطقه راجشاهی بنگلاشدش، از تکنیک‌های ژئواستاتیکی شناخته‌شده مثل کریجینگ استفاده کردند. در این بررسی معیارهای MAE^۸, RMSE^۹, R^{۱۰} RSS برای تطبیق مدل و بهینه‌سازی پارامترها استفاده شدند. در نهایت مدل‌های انتخاب‌شده با استفاده از کریجینگ در محیط نرم‌افزار ArcGIS، برای تخمین سطح آب زیرزمینی و تعیین واریانس محاسبات استفاده و مناطق بحرانی از نظر میزان تغییرات سطح آب زیرزمینی بر اثر بهره برداری تعیین

۱- Delbari et al

۲- Kriging

۳- Kumar et al

۴- Inverse Distance Weights

۵- Radial Basis Function

۶- Total Hardness

۷- Adhikary et al

۸- Root Mean Square Deviation

۹- Mean Absolute Error

۱۰- Residual Sums of Squares

۱۱- Tizro

۱۲- Co Kriging

۱۳- Total Dissolved Solids

کیلومترمربع آن را منطقه دشتی تشکیل داده است. در شکل ۱ موقعیت منطقه مورد مطالعه آورده شده است.

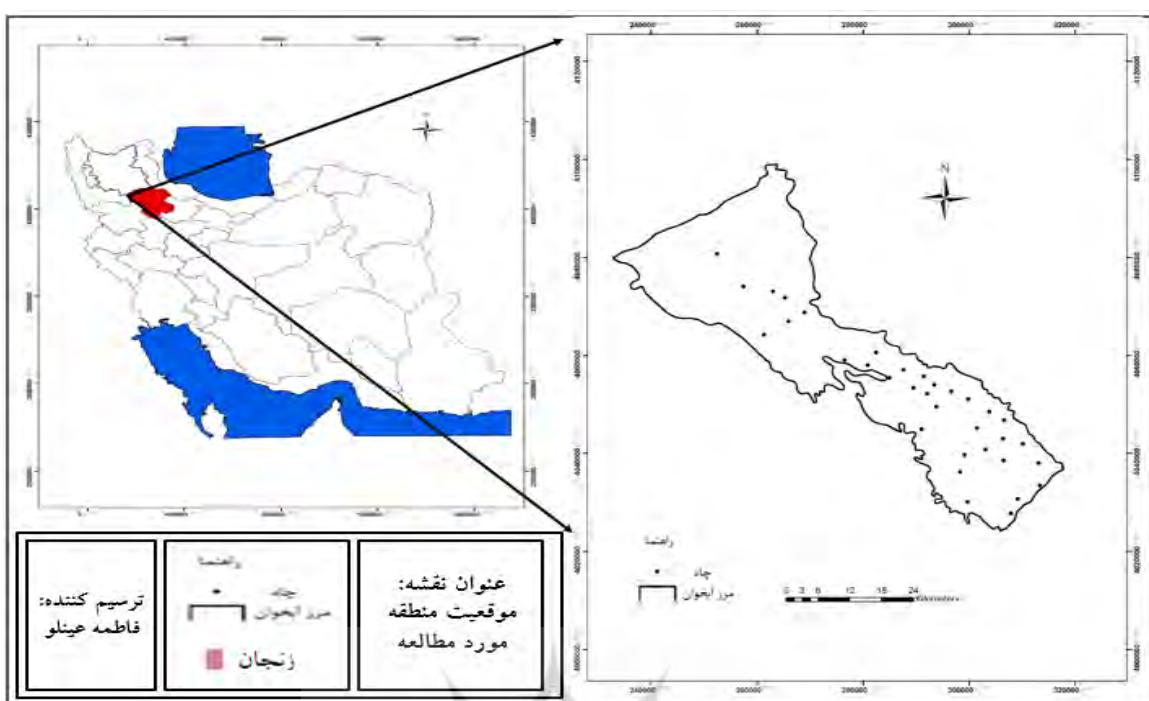
زیرزمینی مانند EC^۱, SAR^۱, B و همچنین بررسی روند شوری آب زیرزمینی در یک دوره پنج ساله با استفاده از نمونه‌های تعداد ۳۸ حلقه چاه از روش درون‌یابی کریجینگ استفاده کردند. اوسطی و همکاران (۱۳۹۱)، با استفاده از نمونه‌های آب زیرزمینی ۵۲ حلقه چاه، تغییرات مکانی میزان نیترات را در آب‌های زیرزمینی منطقه کردان بررسی کردند و با مقایسه روش‌های میانگین متحرک وزنی (IDW)، کریجینگ معمولی وتابع شعاعی پایه (RBF)، به این نتیجه رسیدند که روش کریجینگ کمترین خطای دارد و از دقت قابل قبولی برخوردار است. آنها نشان دادند، غلظت نیترات در مناطق با قابلیت نفوذ بالا و شیب کم در کاربری کشاورزی، بالاترین مقدار را داشته است. پژوهش حاضر در تلاش است تا ضمن مقایسه روش‌های مختلف زمین‌آماری و تعیین بهترین روش تخمین، با استفاده از GIS، تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی را در دشت زنجان برای مصرف شرب از نظر استانداردهای مختلف پنهانی کند.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

دشت زنجان در شمال غرب ایران و شرق رودخانه قزل‌اوzen و بین ۴۸ تا ۴۹ درجه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۲۰ دقیقه تا ۳۷ درجه و ۱۵ دقیقه عرض شمالی واقع است. این منطقه در حوزه آبخیز زنجان‌رود قرار دارد و به نام دشت زنجان معروف است. مساحت کل این محدوده ۴۷۰۵ کیلومترمربع است که ۳۰۳۸ کیلومترمربع آن را ارتفاعات و ۱۶۶۷

^۱-Sodium Absorption Ratio

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه و محل چاهها

اول و دوم است که به صورت هورست^۱، در دوران سوم بالا آمده است (تماب، ۱۳۷۰).

روش زمین آمار

در بررسی‌های آمار کلاسیک، نمونه‌های به دست آمده از جامعه، عمدتاً به صورت تصادفی در نظر گرفته می‌شوند و مقدار اندازه‌گیری شده یک کمیت معین در یک نمونه خاص، هیچ‌گونه اطلاعاتی درباره مقدار همان کمیت در نمونه دیگر و به فاصله معلوم نخواهد داشت. در صورتی که در زمین‌آمار، بین مقادیر یک کمیت در جامعه، نمونه‌ها، فاصله و جهت قرارگرفتن نمونه‌ها نسبت به هم ارتباط برقرار می‌شود. همچنین در آمار کلاسیک، فرض می‌شود که تغییرپذیری یک متغیر تصادفی است. در صورتی که در زمین‌آمار،

از کل مساحت دشت، ۱۲۰۰ کیلومترمربع آن مساحت آبخوان و معادل ۷۱/۹ درصد کل مساحت دشت و ۲۵/۵ درصد کل حوضه مطالعاتی است. رودخانه اصلی این محدوده زنجان رود نامیده می‌شود که از شرق به غرب جاری است و رودخانه و مسیل‌های کوچک و بزرگ چندی به آن متنه می‌شود.

متوسط دمای سالانه منطقه مورد مطالعه ۱۰ درجه سانتی‌گراد و متوسط تعداد روزهای یخ‌بندان ۱۱۷ روز و متوسط تبخیر و تعرق سالانه ۱۰۲۵ میلی‌متر است. از نظر تشکیلات زمین‌شناسی، دشت مورد مطالعه، بر روی رسوبات کواترنری واقع شده و با رشته‌کوه‌های سلطانیه و طارم احاطه شده است. این ارتفاعات از نظر زمین‌شناسی شامل سازندهای پرکامبرین و دوران

^۱ - Horst

تحلیل‌های بسیاری را بر روی آن می‌توان به عمل آورد که از جمله آنها می‌توان به برآوردهای متغیر مورد نظر در نقاط بدون آمار و طراحی نمونه برداری اشاره کرد. تخمین زمین‌آماری شامل دو مرحله است: در مرحله اول شناخت و مدل‌سازی ساختار فضایی متغیر است که با آنالیز نیم تغییرنما قابل بررسی است. مرحله دوم تخمین متغیر موردنظر و به مرحله اول واپس‌تنه است. لازم به ذکر است، شرط استفاده از روش‌های زمین‌آماری، این است که داده‌ها به توزیع نرمال نزدیک باشند.

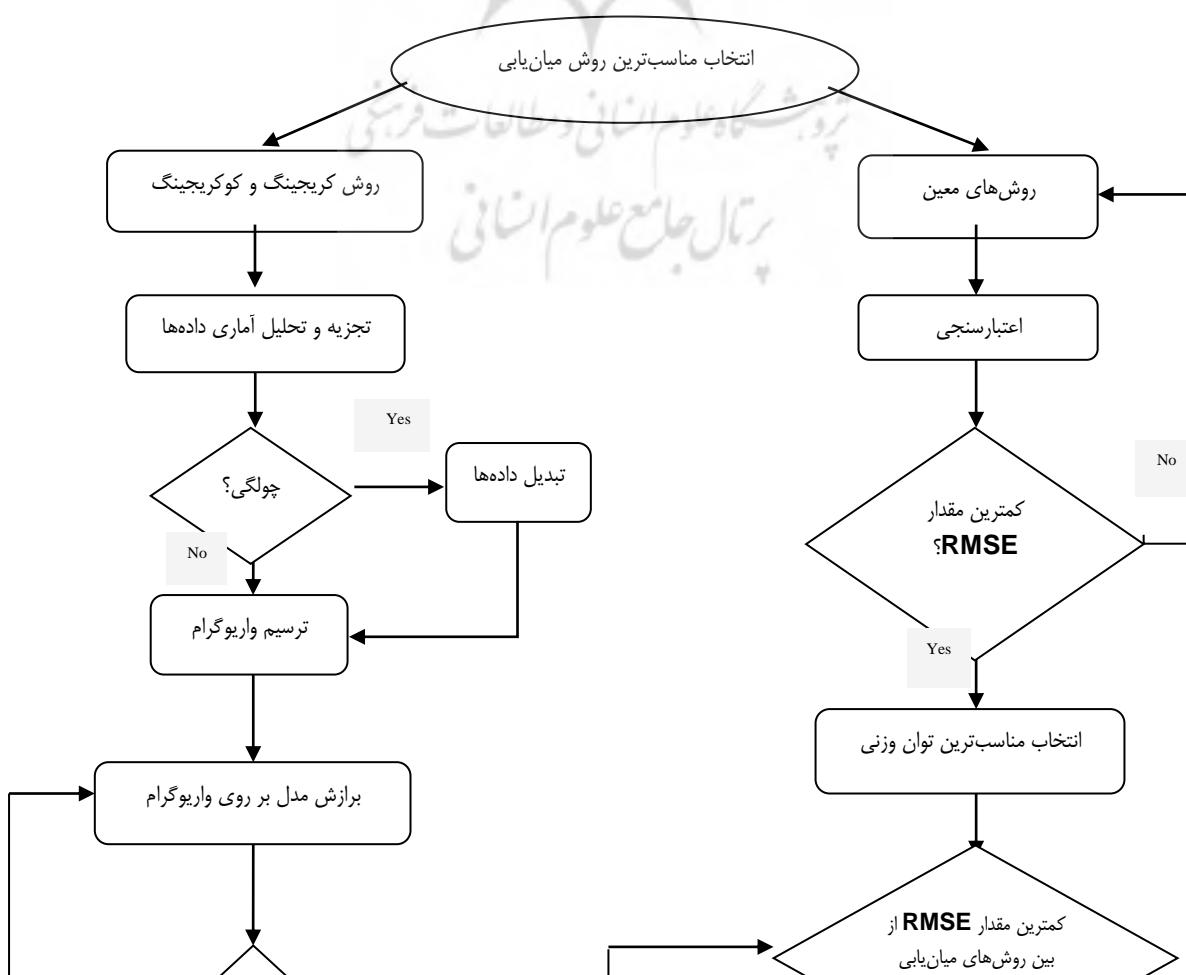
ارزیابی صحت

برای ارزیابی دقیقت روش‌های به کار گرفته شده، از شیوه ارزیابی متقابل استفاده شد که با استفاده از پارامتر RMSE دقیقت روش‌ها برآورده شود. شکل ۲ روند اجرایی مطالعات زمین‌آماری و انتخاب بهترین مدل و روش میانیابی برای متغیر مورد نظر را نشان می‌دهد.

بخشی از آن تصادفی و بخش دیگر آن دارای ساختار و تابع فاصله و جهت است. بنابراین در زمین‌آمار ابتدا به بررسی وجود یا نبود ساختار مکانی بین داده‌ها پرداخته می‌شود و سپس در صورت وجود ساختار مکانی تحلیل داده‌ها انجام می‌گیرد. زمین‌آمار شاخه‌ای از علم آمار است که مبتنی بر «نظریه متغیرهای ناحیه‌ای» است. هر متغیری که در فضای سه‌بعدی توزیع شده باشد و دارای وابستگی مکانی باشد، متغیر ناحیه‌ای نامیده می‌شود و در مطالعات زمین‌آماری بحث و بررسی می‌گردد. مقدار متغیر ناحیه‌ای ($Z(x)$) در هر نقطه، به دو مؤلفه قطعی و تصادفی تجزیه می‌شود، بنابراین می‌توان نوشت:

$$Z(x) = m(x) + L(x) \quad (1)$$

که در آن: (x) : متغیر ناحیه‌ای در نقطه‌ای به مختصات (x) ، $m(x)$: مؤلفه قطعی متغیر ناحیه‌ای، $L(x)$: مؤلفه تصادفی متغیر ناحیه‌ای است. در صورتی که متغیر ناحیه‌ای دارای ساختار مکانی مناسبی باشد،

شکل ۲- روند اجرایی مطالعات زمین‌آماری و انتخاب بهترین مدل و روش میان‌یابی برای متغیر

بررسی تغییرات مکانی داده‌ها

هر متغیر تصادفی را می‌توان به صورت دو مؤلفه قطعی و تصادفی در نظر گرفت. به منظور تعیین میزان ارتباط مکانی یک متغیر تصادفی در زمین‌آمار از نیم‌تغییرنما استفاده می‌شود. نیم‌تغییرنما کمیتی برداری است که میزان ارتباط مکانی بین نقاط اندازه‌گیری شده را بر حسب مربع تفاضل مقدار دو نقطه و در نظر گرفتن فاصله و جهت آنها نشان می‌دهد. یک نیم‌تغییرنما، با استفاده از مقادیر معلوم مقادیر مجھول را برآورد می‌کند. فرم محاسباتی یک نیم‌تغییرنما به صورت رابطه (۱) است:

رابطه (۱)

$$(h) = \frac{1}{2n} \sum_{i=1}^n (Z(x_i + h) - Z(x_i))^2$$

که در آن: (h) : مقدار شبیه واریوگرام در فاصله

روش‌های مختلف درون‌یابی

روش توابع شعاعی^۴ (RBF): تابع شعاعی تابعی به صورت $(X-X_j)^d = j(X)$ است که وابسته به فاصله بین $x=R^d$ و نقطه ثابت X_j است. در این تابع تابعی پیوسته و وابسته به هر زیرمجموعه R^d است. R نشاندهنده فاصله اقلیدسی بین هر نقطه در مجموعه است. این روش دارای ۵ تابع کرنل (Completely Regularized Spline, Spline With Tension, Multi-quadratric, Inverse Multi-quadratic, Thin Plate Spline) است که در این پژوهش روش Inverse Multi-quadratic که دارای کمترین مقدار RMSE بود، انتخاب شد.

روش کریجینگ^۵: کریجینگ یک روش تخمین و بر منطق میانگین متحرک وزن دار استوار است و بهترین تخمین گر خطی نااریب است. در صورتی که $Z(x_i)$ مقدار اندازه گیری شده متغیر در مکان (x_i) ، Z_0 مقدار تخمین زده شده متغیر در نقطه (x_0) از ترکیب خطی رابطه (۳) است:

$$\text{رابطه (۳)}$$

$$Z_0 = \sum_{i=1}^n Z(x_i)$$

که در آن: i : وزن داده شده به متغیر x در نقطه i ، n : تعداد نقاطی که متغیر در آنها اندازه گیری شده است. این نوع کریجینگ را کریجینگ خطی می نامند؛ زیرا ترکیب خطی از n داده است. شرط استفاده از این تخمین گر نرمال بودن متغیر است (الیاس آذر، ۱۳۸۱).

برای ارزیابی روش‌های زمین‌آماری و انتخاب بهترین روش از نرم‌افزار ArcGIS که توانایی انجام

⁴- Radial Basis Function

⁵- Kriging

روش عکس فاصله (IDW^۱): در این روش مقدار فاکتور وزنی (i) با استفاده از رابطه (۲) محاسبه می‌شود:

$$\lambda_i = \frac{D_i^{-a}}{\sum_{i=1}^n D_i^{-a}}$$

رابطه (۲) $\lambda_i = \frac{D_i^{-a}}{\sum_{i=1}^n D_i^{-a}}$ که در آن، D_i = فاصله بین نقطه برآورد شده و مقدار مشاهده شده در نقطه i : a : تعداد نقاط مشاهده شده است. این روش دارای توانهای مختلف است که در این پژوهش، توان ۱ تا ۴ و توان دارای کمترین خطای استفاده شد.

روش تخمین گر موضعی (GPI^۲): این روش یک مدل رگرسیونی چندمتغیره بر اساس تمامی داده‌ها و یک سطح تفهیمی ایجاد و مدلی را بر نقاط نمونه برداری برآذش می‌کند که می‌تواند یک سطح چندضلعی با توان یک، دو و یا چهار باشد. بهترین کاربرد این روش در سطوح با تغییرات ملایم و تدریجی است. این روش نیز توانهای مختلفی دارد که در این پژوهش توان ۱ تا ۳ و توان دارای کمترین خطای استفاده شد.

روش تخمین گر عام (LPI^۳): این روش یک دامنه کوتاه از تغییرات در داده‌های ورودی را در نظر می‌گیرد و با فواصل همسایگی در پنجره مشترک حساس است. بدین گونه که پنجره حرکت می‌کند و مقادیر سطحی در مرکز هر پنجره در هر نقطه به وسیله برآذش یک چندضلعی تخمین زده می‌شود. این روش انعطاف‌پذیری بالاتری نسبت به روش تخمین گر موضعی دارد. این دو روش هیچ فرضی برای داده‌ها نیاز ندارند.

¹- Inverse Distance Weighting

²- Global Polynomial Interpolation

³- Local Polynomial Interpolation

نتایج و بحث

استفاده از روش‌های زمین‌آماری مستلزم بررسی وجود ساختار مکانی در بین داده‌های است که با آنالیز واریوگرام این امر بررسی می‌شود و شرط استفاده از این آنالیز، نرمال‌بودن داده‌هاست. هیچ‌کدام از پارامترهای استفاده شده در این پژوهش با توجه به هیستوگرام داده‌ها نرمال نبودند و دارای چولگی بودند که با گرفتن لگاریتم از داده‌ها نرمال شدند. برخی از خصوصیات آماری مربوط به جامعه آماری نرمال شده در جدول ۱ و هیستوگرام نرمال شده پارامتر EC برای نمونه در شکل ۳ آورده شده است.

جدول ۱- نتایج آنالیز آماری پارامترهای مورد بررسی (نرمال شده)

تکنیک ارزیابی مقابله را دارد و معیار آماری ریشه دوم میانگین مربع خطأ (RMSE) استفاده شد که محاسبه آن به صورت رابطه (۴) است:

$$\text{رابطه (4)}$$

$$RMSE = \sqrt{\left[\sum_{i=1}^n (Z(x_i) - \bar{Z})^2 \right] / n}$$

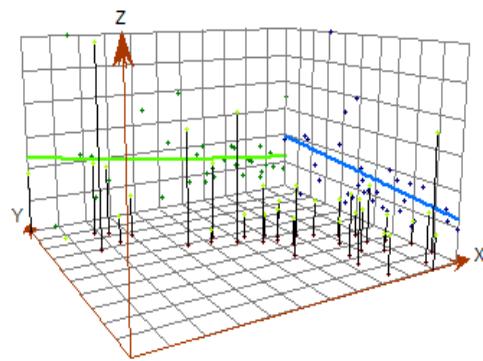
که در آن: $Z(x_i)$: مقدار برآورده شده در نقطه x_i , \bar{Z} : مقدار اندازه‌گیری شده در نقطه x_i , i : شماره نقاط و n : تعداد نقاط مشاهده شده است. در این روش در هر مرحله یک نقطه مشاهده‌ای حذف شده و با استفاده از بقیه نقاط مشاهده‌ای، آن نقطه برآورد می‌شود. این کار برای کلیه نقاط مشاهده‌ای تکرار می‌گردد و در پایان به ازای هر نقطه مشاهده‌ای یک نقطه برای برآورد وجود خواهد داشت.

متغیر مورد بررسی	نمونه	تعداد	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی	میانه
EC(mmhos/cm)	۳۴	۵/۳۵	۷/۰۵	۷/۳۷	۰/۴۶	۰/۴۴	۳/۵۷	۳/۵۷	۶/۳۰
TDS(mg/l)	۳۴	۴/۸۸	۷/۰۹	۷/۰۹	۰/۴۶	۰/۴۴	۳/۵۷	۳/۵۷	۵/۸۴
pH	۳۴	۱/۹۶	۲/۱۰	۲/۰۶	۰/۰۲	-۱/۰۲	۵/۸۶	۵/۸۶	۲/۰۵
TH(mg/l)	۳۴	۴/۰۵	۶/۳۹	۶/۳۹	۰/۳۸	۰/۳۸	۳/۷۷	۳/۷۷	۵/۲۴

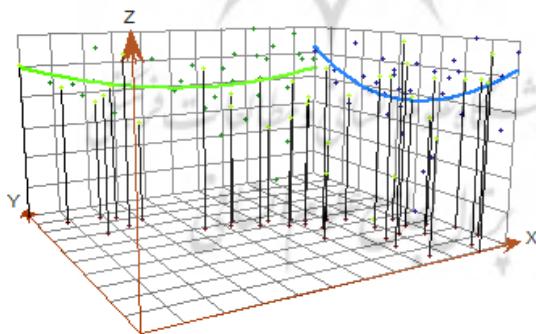
شکل ۳- هیستوگرام نرمال شده داده‌های مربوط به EC

های ممکن از مقادیر سمی واریوگرام، تعیین موقعیت پارامتر و توزیع نقاط زوج با فاصله کم و تغییرات بالا و توزیع نقاط زوج با فاصله زیاد و تغییرات بالاست (برای نمونه شکل‌های ۶ و ۷).

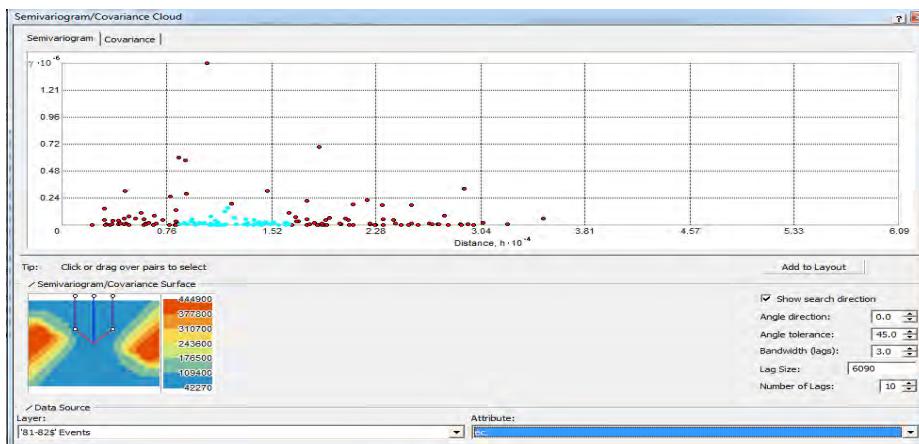

شکل ۴- روند تغییرات مکانی غلظت EC، TH و TDS از غرب به شرق دشت و در راستای شمالی-جنوبی (خط با شیب افزایشی)

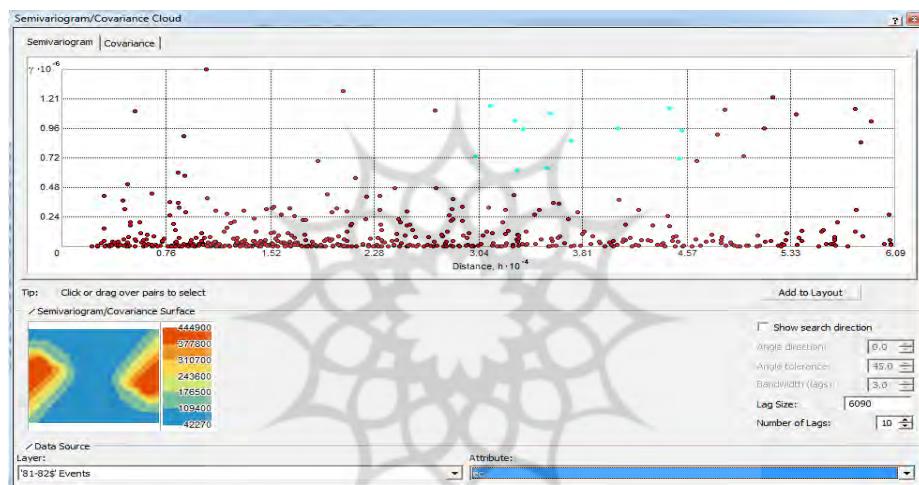
بررسی روند تغییرات مکانی در دشت مورد مطالعه نشان می‌دهد، غلظت EC، TDS و TH از غرب به شرق دشت و در راستای شمالی-جنوبی نیز به صورت خطی افزایش می‌یابد که با نقشه‌های استخراجی مطابقت دارد (شکل ۴). روند تغییرات مکانی pH در دشت زنجان نشان می‌دهد، مقدار آن از غرب به شرق دشت و در راستای شمالی-جنوبی دارای منحنی تغییرات لاشکل است که با نقشه‌های استخراجی مطابقت دارد (شکل ۵). مقادیر سمی واریوگرام ترسیم شده نشان‌دهنده اختلاف مقادیر EC بین زوج نقاط در فواصل مختلف (دور تا نزدیک) هستند، همچنین این شکل مقادیر سمی واریوگرام نمونه‌های EC را از مرکز به شمال دشت نشان می‌دهد که در مورد سه پارامتر دیگر نیز به همین شکل است. یکی دیگر از استدلال‌های ممکن از این منحنی‌ها، اثبات مکانی بودن تغییرات است؛ یعنی با افزایش فاصله نقاط اختلاف داده‌ها افزایش یابد و در شعاع تأثیر مشخصی واریانس داده‌ها ثابت شود. از دیگر تحلیل-

شکل ۵- روند تغییرات مکانی غلظت pH از غرب به شرق دشت و در راستای شمالی-جنوبی دارای منحنی تغییرات U شکل

شکل ۶- مقادیر سمیواریوگرام پارامتر EC از مرکز به شمال دشت و توزیع نقاط زوج با فاصله کم و تغییرات بالا

شکل ۷- مقادیر سمیواریوگرام پارامتر EC و توزیع نقاط زوج با فاصله زیاد و تغییرات بالا

تهیه نقشه توزیع مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی از این روش‌ها استفاده شد (جدول ۲).

جدول ۲- مقادیر RMSE پارامترهای مورد مطالعه با استفاده از روش‌های زمین‌آماری

روش‌های مختلف				زمین‌آمار
TH	PH	TDS	EC	
۱۰۷/۷	۰/۲۱۵	۲۳۹/۸	۳۴۸/۸	IDW
۱۰۵/۶	۰/۲۲۶	۲۳۵/۸	۳۷۶/۴	GPI
۱۳۱/۹	۰/۲۴۶	۲۵۷/۱	۴۰۸/۳	LPI
۹۷/۸۶	۰/۲۲۱	۲۱۹/۷	۳۸۰/۷	RBF
۱۱۹/۱	۰/۲۲۴	۲۶۵/۵	۴۱۸/۳	Kriging

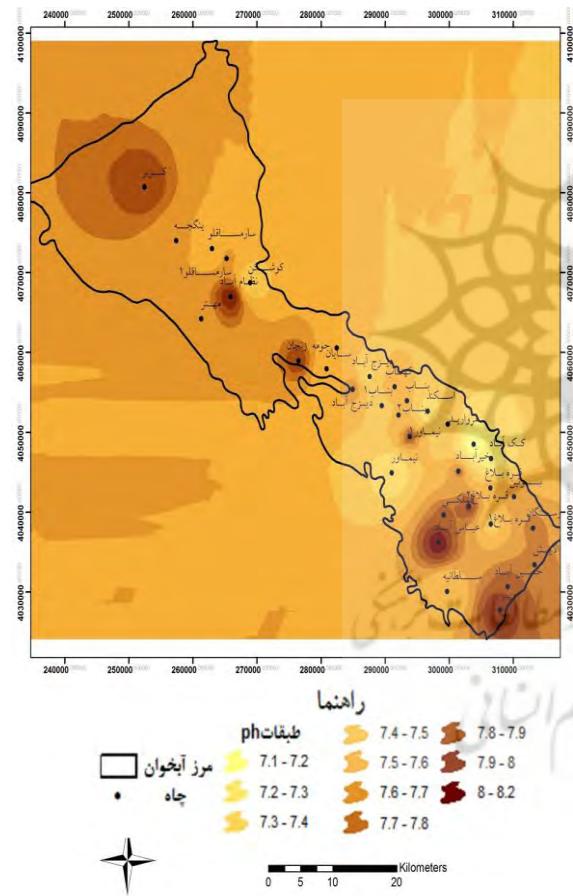
مناسب‌ترین روش میان‌یابی

برای تعیین مناسب‌ترین روش میان‌یابی در بین روش‌های زمین‌آماری از مجدور میانگین مربعات خطأ^۱ استفاده شد. نتایج نشان داد که پارامترهای TDS و TH با استفاده از روش تخمین‌گر توابع شعاعی وتابع کرنل^۲ کمترین مقدار RMSE را داشته‌اند و پارامتر pH و EC با استفاده از روش عکس فاصله توان یک، کمترین مقدار RMSE را داشته است. برای

۱- RMSE

۲- Inverse Multi quadric

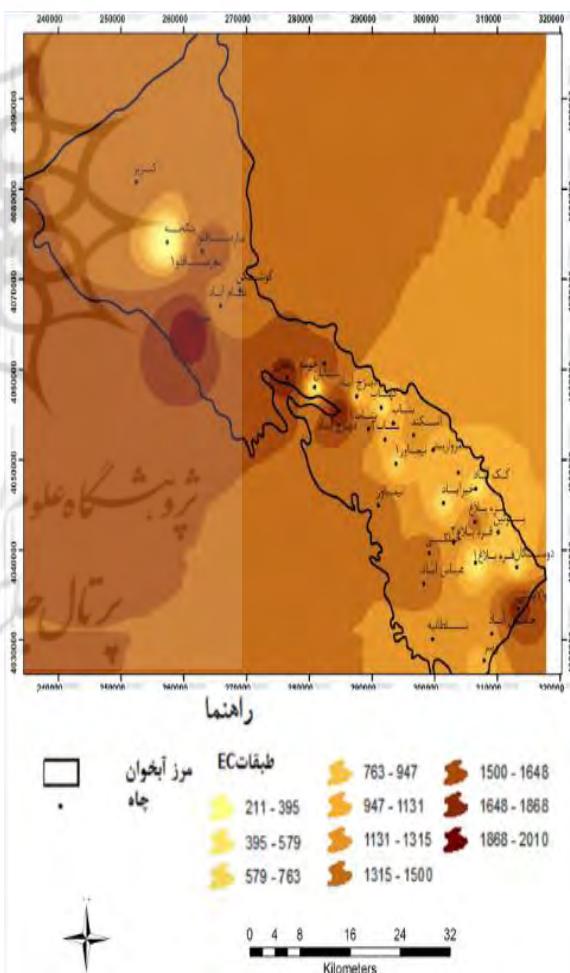
۲- پارامتر pH: با توجه به استانداردهای آب شرب که حداقل مطلوب این پارامتر را بین $7 < \text{pH} \leq 8/5$ تعریف کرده‌اند (مهدوی، ۱۳۸۶) و با توجه به شکل ۹ که پهنه‌بندی آب زیرزمینی را در دشت زنجان نشان می‌دهد، هیچ محدودیتی به لحاظ شرب در این دشت وجود ندارد. از مرکز دشت به طرف جنوب شرق و شمال غرب، pH در حال افزایش و بقیه قسمت‌ها در حال کاهش است.

شکل ۹- پهنه‌بندی پارامتر pH با استفاده از روش IDW

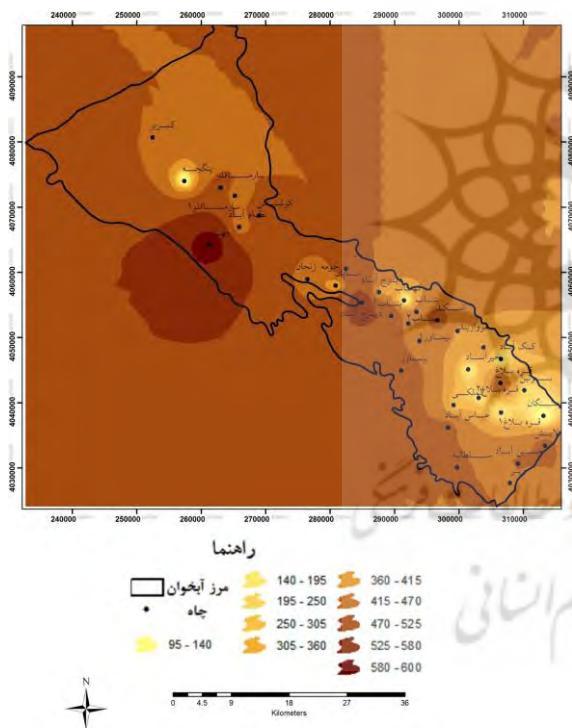
۳- پارامتر TDS: با توجه به استانداردهای آب آشامیدنی سازمان بهداشت جهانی، استاندارد اروپایی

۱- پارامتر EC: آب‌های مورد استفاده برای شرب انسان در بیشتر موارد دارای هدایت الکتریکی بین ۵۰ تا ۱۵۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر است (مهدوی، ۱۳۸۶). با توجه به شکل ۸ مشاهده می‌شود، چهار چاه والایش، دیزج‌آباد، زنجان و مهتر که در جنوب شرقی و مرکز و شمال غربی دشت واقع شده‌اند و مساحت کمی از دشت را به خود اختصاص داده‌اند، دارای محدودیت خیلی کم برای شرب هستند و در بقیه مناطق مقدار EC کمتر از ۱۵۰۰ میکروموس بر سانتی‌متر است که به لحاظ شرب محدودیتی ندارد.

شکل ۸- پهنه‌بندی پارامتر EC با استفاده از روش IDW

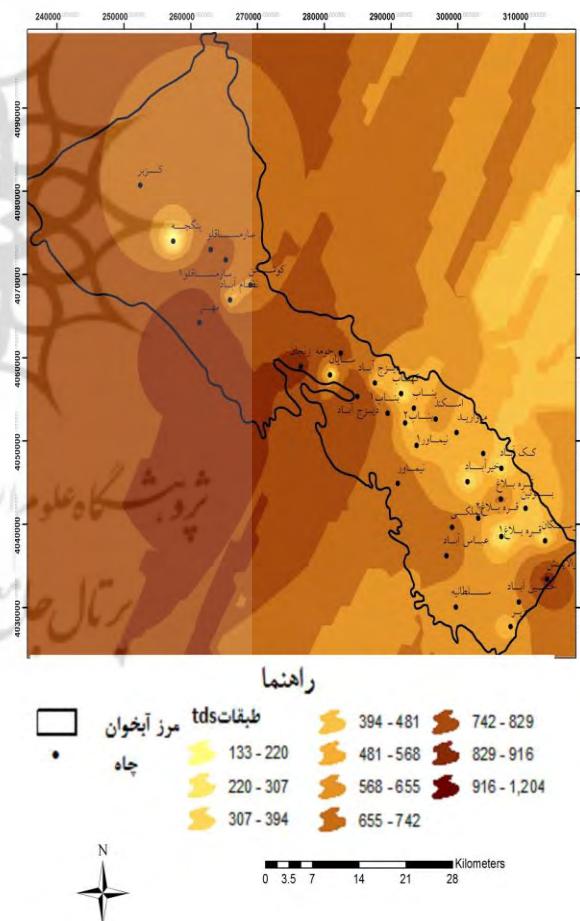
۴- پارامتر TH: به توصیه سازمان بهداشت جهانی (W.H.O) سختی آب شرب باید از ۵۰۰ میلی گرم بر لیتر تجاوز کند و در شرایط خوب کمتر از ۸۰ باشد (مهدوی، ۱۳۸۶). با توجه به شکل ۱۱ که پهنه‌بندی پارامتر مورد نظر را نشان می‌دهد، در تعداد کمی از چاه‌های دشت، مقدار TH کمتر از ۳۶۰ میلی گرم بر لیتر ثبت شده است؛ بنابراین با توجه به استاندارد سازمان بهداشت جهانی مقادیر این پارامتر در دشت زنجان به لحاظ شرب محدودیت ایجاد می‌کند. از نظر سختی، آب کلیه چاه‌ها در طبقه سخت و خیلی سخت طبقه‌بندی می‌شوند.

شکل ۱۱- پهنه‌بندی پارامتر TH با استفاده از روش RBF

نتیجه‌گیری
بر اساس نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه‌گیری کرد

۱۹۷۵ و سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا مقدار توصیه شده باقی‌مانده خشک برای آب شرب ۵۰۰ میلی گرم در لیتر است (مهدوی، ۱۳۸۶). با توجه به شکل ۱۰ که پهنه‌بندی پارامتر مورد نظر را نشان می‌دهد، از مرکز دشت به سمت شمال شرقی به دلیل خالی بودن این مناطق از سکنه، مقادیر باقی‌مانده خشک به مرور در حال کاهش است. در شمال غرب و جنوب غربی دشت مقادیر باقی‌مانده خشک افزایش یافته و دارای محدودیت برای شرب است. چاه‌الیش و مهتر دارای محدودیت زیادی برای شرب هستند.

شکل ۱۰- پهنه‌بندی پارامتر TDS با استفاده از روش RBF

داریم. توزیع نقاط زوج با فاصله زیاد و تغییرات بالا نشان‌دهنده بالابودن مقادیر TDS و EC در کاربری کشاورزی و اختلاف قابل توجه مقادیر این پارامترها در آب زیرزمینی این مناطق نسبت به کاربری‌های روستایی است. در این پژوهش، روش‌های زمین‌آماری عکس فاصله (IDW) با توان (۱^{۱۴})، توابع شعاعی (GPI) (با پنج تابع کرنل)، تخمین‌گر موضعی (RBF) با توان (۱^{۱۳}۳)، تخمین‌گر عام (LPI) با توان (۱^{۱۳}۳) و روش کریجینگ معمولی (مدل‌های کروی، گوسی، نمایی) در نرم‌افزار Arc GIS ارزیابی شد. نتایج نشان داد، پارامترهای TDS و TH با استفاده از روش تخمین‌گر توابع شعاعی و تابع کرنال کمترین مقدار RMSE را داشته‌اند و پارامتر EC و pH با استفاده از روش عکس فاصله کمترین مقدار RMSE را داشته است و برای تهیه نقشه توزیع مکانی پارامترهای کیفیت آب زیرزمینی از این روش‌ها استفاده شد.

نتایج این پژوهش، بجز با نتایج پژوهش عسکری و همکاران (۱۳۸۸)، که روش RBF را بهترین روش معرفی می‌کند با هیچ کدام از پژوهش‌های انجام گرفته تا کنون که بیشتر روش کریجینگ را بهترین روش برای پهنه‌بندي معرفی می‌کند، تطابق ندارد و روش‌های تخمین‌گر توابع شعاعی برای TDS و TH و روش عکس فاصله برای EC و pH را با توجه به محدوده میانگین مربعات خطا، بهترین روش‌ها برای پهنه‌بندي کیفیت آب زیرزمینی در دشت زنجان معرفی می‌کند. البته در بیشتر مطالعات قبلی برای پهنه‌بندي کیفیت آب زیرزمینی، فقط روش‌های کریجینگ و کوکریجینگ را با هم مقایسه کرده‌اند که همین روش پژوهش (مقایسه کریجینگ و کوکریجینگ) در انتخاب کریجینگ به عنوان بهترین روش میان‌یابی بی‌تأثیر نبوده

که روش‌های زمین‌آماری توانایی قابل ملاحظه‌ای در تحلیل مکانی خصوصیات آب زیرزمینی و پهنه‌بندي کیفیت آن دارند. نبود اطلاعات معتبر در کیفیت آب زیرزمینی معمولاً برای پایش کیفی منابع آب زیرزمینی محدودیتی جدی است. توسعه سامانه اطلاعات مکانی^۱ در برنامه‌های مختلف آب شرب امری ضروری است. نمونه‌برداری از آب شرب و پایش آن باید در طراحی برنامه‌ها، اجرا و ارزیابی به عنوان عنصر اولیه قرار گیرد. سیستم اطلاعات مکانی بر اساس الگوی کیفیت آب زیرزمینی با شناخت الگوهای شیمیابی، در تفهیم فرآیندهای ژئوشیمیابی منطقه و برای مدیریت سلامت عمومی استفاده می‌شود. نتایج این بررسی نشان می‌دهد، مقدار EC و pH و TDS در جنوب شرقی و شمال غربی و جنوب غربی دشت زنجان بالاتر از مقدار استاندارد آب آشامیدنی سازمان بهداشت جهانی است و نشان‌دهنده تأثیرات بالای فعالیت‌های انسانی بر مقدار آنها در منطقه مورد مطالعه است؛ بنابراین آب زیرزمینی دشت از فعالیت‌های انسانی و به ویژه فعالیت‌های کشاورزی تأثیر گرفته است. بررسی دقیق روند تغییرات مکانی در دشت نشان می‌دهد، در مناطق کم شیب با کاربری کشاورزی بیشترین مقادیر TDS و EC مشاهده شده است. مقادیر سمی‌واریوگرام ترسیم شده نشان‌دهنده مکانی بودن تغییرات بودند. از تحلیل سمی‌واریوگرام چنین استنباط می‌شود که نقاط زوج با فاصله کم و تغییرات بالا در بخش کم شیب دشت هستند که با کاهش شیب توجیه می‌شود؛ یعنی آب فرصت بیشتری برای نفوذ خواهد داشت و بر این اساس افزایش مقدار پارامترها را

والايش و مهتر دارای محدوديت زيادي برای شرب هستند و مقدار پارامتر TDS بجز شمال شرقی در کل دشت، دارای محدوديت زياد از نظر مصرف شرب است. مقدار پارامتر TH با توجه به توصيه سازمان بهداشت جهانی (W.H.O) و بر اساس نقشه پنهانه‌بندي پارامتر موردنظر نشان می‌دهد که در تعداد کمی از چاههای دشت، مقدار TH کمتر از ۳۶۰ میلی‌گرم بر لیتر ثبت شده است، بنابراین تعداد کمی از چاههای دشت از نظر مقدار TH محدوديت کمی دارند و مقادير اين پارامتر در دشت زنجان به لحاظ شرب محدوديت ايجاد می‌کند و به لحاظ سختی، آب کلية چاهها در طبقه سخت و خيلي سخت طبقه‌بندي می‌شوند.

منابع

- حسنی‌پاک، علی‌اصغر، (۱۳۷۷). زمین‌آمار، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۳ ص.
- مهدوی، محمد، (۱۳۸۶). هیدرولوژی کاربردی، انتشارات دانشگاه تهران، جلد دوم، ۴۴۱ ص.
- قبادی، محمدحسین، (۱۳۸۹). آب‌های زیرزمینی، انتشارات دانشگاه بوعلی سینا، ۳۰۳ صفحه.
- الياس‌آذر، خسرو، (۱۳۸۱). اصلاح خاک‌های شور و سدیمی (مدیریت خاک و آب)، انتشارات جهاد دانشگاهی، صفحه ۳۰۰.
- صاحب‌جلال احسان، فرهاد، دهقانی، منیرالسادات طباطبائی‌زاده، (۱۳۹۲). تغيرات زمانی و مکانی پارامترهای کيفی آب‌های زیرزمینی با استفاده از روش زمین‌آماری کريجنيگ (مطالعه موردي: دشت بهادران مهرiz)، مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، علوم آب و خاک، ۶۱: ۶۵-۵۱.
- رستمی‌خلج، محمد، محسن، محسنی‌ساروی، رشید،
- است. برای مثال، لی و همکاران (۲۰۰۳) و رستمی و همکاران (۱۳۹۰) به ترتیب روش‌های عکس فاصله و تخمین‌گر موضعی را در مقایسه با سایر روش‌های زمین‌آماری برای پنهانه‌بندي کیفیت آب زیرزمینی توصیه می‌کنند.
- مقدار پارامتر EC برای آب شرب مورد استفاده انسان در بیشتر موارد دارای هدایت الکتریکی بین ۵۰ تا ۱۵۰۰ میکرومیکروموس بر سانتی‌متر است و با توجه به نقشه‌های استخراجی مشاهده می‌شود، چهار چاه والايش، دیزج‌آباد، زنجان و مهتر که در جنوب شرقی دشت و مرکز و شمال غربی دشت واقع شده‌اند، دارای محدوديت کم برای شرب هستند که ممکن است، ناشی از فعالیت‌های کشاورزی در اين منطقه باشد و در بقیه مناطق مقدار EC کمتر از ۱۵۰۰ میکرومیکروموس بر سانتی‌متر است که به لحاظ شرب محدوديتی ندارد.
- مقدار پارامتر pH با توجه به نقشه‌های استخراجی و استانداردهای آب شرب که حداقل مطلوب اين پارامتر را بين $pH < 8/5 < 7$ تعريف کرده‌اند، پارامتر pH در کل منطقه به لحاظ مصرف آب شرب بدون محدوديت است.
- مقدار پارامتر TDS با توجه به استانداردهای آب آشاميدنی سازمان بهداشت جهانی، استاندارد اروپايی (۱۹۷۰) و سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا و با توجه به نقشه پنهانه‌بندي پارامتر مورد نظر، نشان می‌دهد که از مرکز دشت به سمت شمال شرقی به دليل خالي بودن اين مناطق از سکنه، مقادير باقی‌مانده خشک به مرور در حال کاهش است. در شمال غرب و جنوب غربی دشت مقادير باقی‌مانده خشک افزایش می‌يابد و دارای محدوديت برای شرب است. چاه

- Application and evaluation of kriging and cokriging methods on groundwater depth mapping. Environ Monit Assess. 138:357° 368.
- Andrade A.I.A.S.S. , T.Y. Stigter, 2009, Multi-method assessment of nitrate and pesticide contamination in shallow alluvial groundwater as a function of hydro geological setting and land use, Agricultural Water Management, AGWAT-2849; No of Pages 15.
- Delbari,M. Motlagh,B.M. and Amiri,M.(2013), Investigating spatio-temporal variability of groundwater quality parameters using geostatistics and GIS. International Research Journal of Applied and Basic Sciences.ISSN 2251-838X / Vol, 4 (12): 3623-3632.
- Kumar, M. J., V. Sunitha, M. R. Ramakrishna. 2013. Determination of an optimal interpolation technique to represent the spatial distribution of groundwater quality at urban and peri-urban areas of Proddatur, Y.S.R district, Andhra Pradesh, India. International journal of geosciences, volume 4, No 2, 2013.
- Lee SM, Min KD, Woo NC, Kim Yj, Ahn CH (2003). Statistical Models for the Assessment of Nitrate Contamination in urban Groundwater using GIS. J Environ Geol 44:210-221.
- Tizro, T. A. Voudouris, . and Vahedi, S. (2014), Spatial Variation of Groundwater Quality Parameters: A Case Study from a Semiarid Region of Iran. International Bulletin of Water Resources & Development. Vol. (I) – No. 03- winter 2014.
- افشارنیا، دانا، حسامی، (۱۳۹۰). بررسی توزیع مکانی برخی از خصوصیات شیمیایی آب زیرزمینی با استفاده از روش‌های معین (مطالعه موردی: حوزه شهری مشهد)، مجموعه مقالات هفتمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه صنعتی اصفهان.
- اوسطی، خالد، علی، سلاجمقه، صالح، آرخی، (۱۳۹۱). تغییرات مکانی میزان نیترات در آب زیرزمینی با استفاده از زمین‌آمار (مطالعه موردی دشت کردان)، نشریه مرتع و آبخیزداری، مجله منابع طبیعی ایران، دوره ۶۵، شماره ۴، شماره ص ۴۷۲-۴۶۱.
- شعبانی، محمد، (۱۳۸۷). تعیین مناسب‌ترین روش زمین‌آماری در تهیه نقشه تغییرات pH و TDS آب‌های زیرزمینی (مطالعه موردی: دشت ارسنجان)، مجله مهندسی آب، ص ۵۸-۴۷.
- ملکی گنادیشی، فاطمه، محمدباقر، رهنمای، عباس، رضایی، (۱۳۸۷). ارزیابی کیفی آب زیرزمینی جهت تأمین آب شرب، کشاورزی و صنعتی با استفاده از روش کریجینگ و نرم‌افزار **Gs⁺** (مطالعه موردی: دشت زرند)، هفتمین کنفرانس هیدرولیک ایران.
- عسکری، معصومه، ابوالفضل، مساعدي، امیراحمد، دهقاني، مهدی، مفتاح‌هلقی، (۱۳۸۸). بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی بهوسیله تحلیل‌های زمین‌آماری و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: دشت قزوین)، کنفرانس بین‌المللی منابع آب با رویکرد منطقه‌ای، دانشگاه فردوسی مشهد.
- Adhikary, S. K., A. A. Sharif, S. K. Das and G. C. Saha. 2014. Goestatistical analysis of groundwater level fluctuations in the shallow aquifer shallow aquifer of northwestern Bangladesh. Proceedings of the 2nd International Conference on Civil Engineering for Sustainable Development (ICCESD-2014), 14~16 February 2014, KUET, Khulna, Bangladesh.
- Ahmadi, S. H., and A. Sedghamiz. 2008.